

ლის პირველ რიცხვებში წავა პეტრბურგს, როგორც ისინი, სახელგანთქკის წასვლა და მოქმედებულის ზოგიერთი ცდომილებათა გამო კავკასიის აღმინის რეაქციაში.

*** საქველმოქმედო წარმადგენის სახსარსა თეატრში გუშინ საღამოს დიდძალი ხალხი დაესწრო. საზოგადოება ფრიალ ნასი-ოვნებში დარბა. დაწერილებიო ხვალ.**

*** გორას შემამულეთა ამხანაგთას ექმეება, ცირას გორში წლოერი კრება ჰქონდათ გორის შემამულეთა ამხანაგობის წევრთა. კრებამ დაამტკიცა რა წარსული წლისა და მომდინარე წლის საჯაროული ანგარიში, შეუდგა ვაგებობის წევრთა არჩევას. დირექტორებად აირჩულენ იქნენ თა. გიგო-რიბასამიძე და ბანი საბარბოლიძე და მათს კანდიდატად თა. სარ-დიონ აშირჯგები.**

*** წმქმწებულთა ამწველთა, 29 მარტს, რწმუნებულნი აირჩიეს მეორე ხარისხის მისცხებელთ: არჩულენ იქნენ: ყარაიგი გრ. ია. კუსსიკოვი გრ. სერგეი, სახაიგი მიხ. ია. ქე, მუღლიჭივი ვლ. გვამ. იქ. წინამძღვრწმული სოთა-იძე, შარაიგი ივ. იაგ. იძ. საფიფივი ამას-ყული, ფურცლოძე ანტ. ნიკ. იძ., ციციშვილი გრ. გიბ. იძ., ხუდაღოვი გ. ა., მამიაშვილი კონ. ი., ათაბეგვი ნერსისას, თ. გურამიძე ივ. გიგორ, ბარსაშვილი დავ. ხაალ. შაქუვა-რიანი რ. დ., დოლინსკი გ. კ. გვაშვილი აღ. ზაქ. ჯავრიშვილი სოლ. ვესტ., აშირალოვი ივ. ივ., მავაშვილი დვ. ვახარ, მასკოვი ფ. ი., მესტიაშვილი ზ., კიქნაძე ა. პ., პაროზოვსკი, ფარესიანი დ. შ., თ ციციშვილი გ. ი., თ. შალვაშვილი ი. ი., მკვდლიშვილი ზ. ლ., მთავრელიშვილი ნ. ვ., ვაშაშვილი ვ. ი., ისრაილოვი ვ. ვ., თა. შაგარტონი. დავითიშვილი, ბერბეულაძე კ. კ. და ვენიზიშვილი ზ. მ.**

კანდაღებულთა: მელიქიშვილი ი. გ., ზანდუკიანი ს. ი. და მეთანიშვილი.

*** ს. ძიმიტი (გურა). სახატურკის სახედაცხა. ვახ. ა. უ. გ. მე. 714 № 78 დასტამბულია ძიმი-თის და ჯუმათის შორის სახელგორის შესახებ ფრიალ საინტერესო წერილი, რომლით ბ. კორსინან. დენტი, ვლადიმერ ლომაძე თაქს ზივებს, არა თუ მართა ადგილობრა ზივ მთავრობულს, არა თუ შთავ-გომბასტ. ჯუმათის და ძიმითის სოფლებს შორის, რომ სახელგორი საღაოთს ეს ნამდვილია, მაგრამ ზ მოამბე სხვათა შორის ასაბუთებს:**

ვითომც ეს სახელგორში მოყვნი ჯუმათის სახაზინო გლეხები ჩაო. სახელგლეხი იყვნენ და მათ ავი-გოლ მამული შევიდნით ძიმითლე-მიდან, ეს მტკნარი სიტყვა, რომ-მეზხადე მეც მეთავრელების სა-ყურადღებოდ ასწერ შეგდეგს: ეს სადა სახელგორი მდებარეა თვით ჯუმათის პრინსატურს, რომელსაც ეკუთვნოდათ წინაა აქაური გლე-ყობის; ამათი ადგილები წინაა სა-ეკლებიო იურა და ესთა კი სახა-ზინოთ არის შეუკლილი. ჯუმა-თის სახაზინო გლეხები, რომ აქ სოფლის დაარბიხებდ უყოფოდ დასახლებულთ, ამას თვითონ ად-გლეხების სახლები ამტკიცებენ, მაგალ: „უბნებინისუელთ“, „სა-ცი-ლოა“ და ს.ს., რომეზხადე დლე-კუ დასახლებულნი არიან ე.წ. მათის სახაზინო გლეხები: ე.წ. მტკნაძენი, კილაძენი, დარჩიბი, მკეპაბიშვილები და ს.ს., ნინაშეს, რომე ადგილების სახელები „გებე-ნიძესუელთ“ და ს.ს. წამოაგორა თვით ადგილებს მებავარტოთა გვარებიდან. რაც შეგება ძიმი-თელ საბარბო გლეხების აქ სტო-რებს ეს გახაკვირვებულთ არ არის, რადგანაც მათ ბატონს, თა. გუ-რამის, ამავე ცნობილ სოფელში აქვს სასახლე და ესტე ჯუმათის საზოგადოებას ეკუთვნის. ამაზე-დაც თუ არ დამთავრებმა ზ. მ. ა-დეშ მიმბმანდეს ჯუმათის სასოფ-ლის: სასამარალოში და განიხი-ლოს კომპოტორი სია 1886 წ. № 6 და აგრეთვე ჯუმათის საეკლე-სია საბუთებში და მინდ დარწმუ-ნება, რომ აქ სადათა და სალა-ჩაკო არაფერია. ეს კარგად უნდა იცოდეს ბ. ლომაძემ, რომ ყველა ბურჟის სოფლებში არან დასა-ხლებული ერთად სახელწმყოთ, სა-ბატონო გლეხები; თავად-ზნაუ-რობა და ს.ს., რომლებიც შეადგე-ნენ ერთ ჯგუფს, ერთ საზოგადო-ებას, მაგრამ შეიძლება ასერილათ დასახლებულ სახაზინო და სახა-ტონო გლეხებს ცალკე-კე სა-ზოგადოება გაუქვედეს! მაგრამ ამასაც ვიტყვი, რომ ეს იმისობა-ლი კი არ არის, არამედ რაღაც „ყოფლის შემძებლისა“. ერთ-ხელ 1890 წ. იურა დაჟა ამის შე-სახებ და ბ. გუბერნიის უფროსის განკარგულებით, რომელიც ერთ-ხელ საოლქო სასამარალოს გან-ჩინებითაც დამტკიცებელია, ძიმი-თის და ჯუმათის შორის იხისა-ფსოგორის დროიდან არსებული სახელგორი მამათის ელემე, რომ-ბის არბები შეადგენს მიუღვე-მელ კლდეებს, მაგრამ ეს განკარ-გებულება, რაღაც მანქანებმ და „ყოფლის შემძებლის“ ძლამ, თვით ბ. ლომაძის თაოსნობით გა-აქრო. მას აქეთ ამ სოფელში მუ-ხად შური და მტრობაა აცხებილი

და ქვერდაცულობის ზომ სათა-ჯოვი არ აქვს. ამის მიზეზით გა-სულ 1898 წ. იურა ადგო სათავა-რი მარხის უფროსის წინაშე, რომ როგორმე განისაზღვროს ეს დუ-მილოგებელი დავათა, რომლის გამოძებმა, როგორც კორესპონ-დენტს ამბობს, ლანსხეთის პო-კულის ბ. იოსელიანს ჰქონდა მინ-დაობლი. გამოძებმა დასრულდა 20 ნოემბრის 1898 წ. მაგრამ ნუ მოხვალ განცვიფრებმა!.. სადაც ძიმითის შხრილად მოქმეობ, მათი სახელები სახლებს „არბებულის“ ასახნვლიათ ერთი მოწე-ვლ ვერ აშვენს! მერე იქით ეც-ნენ აქეთ და თვითონ მოაჩვენეს თავანს მოწეობ ამოასკუბინენს თავის შორს, რომეზხადეს ნაკიბთა რიგებთა შორის სხვებისა, სადაც ჯუმათის შხრილად ყველა მოწეს-მდებლები და ახნაურები შეადგე-ნენ. აქ ბ. ბოკაული ყველაში დარწმუნებულ ბრანდება და იმე-ლია ამ საქმეზე დანიშნული „აო-მისია“ თავისას იზახს და ამით გიღრესებიან თავისუფლათ ამოსუ-თქვას საწყალი აქაური გლეხკ-იოზაბა.

ლ. ს. სპირიდი

*** ს. წიხია (იმერეთი). დახი-ბუნება და უფან წამოაჩვენეს სწო-რედ ანთებულ თონებში ყოფნა სჯობია ინტელიგენტისთვის, თუ ისეთ საზოგადოებაში სცხვარბო ინტელიგენტი, რომელი საზოგა-დოების წარმომადგენელი ხალ-ხიც სრულგებთა ათავრ საქმე-ში თანაგრანობას არ გიწვეს და პრიოტი უყოფი კეთილ დაწე-ყებულ საქმეს ინტელიგენტისას, საადილამაძელი და საშვილი-შვი-ლი სასარგებლოთ თა-დალბა ამ ბოზს და მიწსთან ასწორებას! საბ-რალოა, საბრალო ამ წარი ინ-ტელიგენტი წულიკ ხალხში! ეს ბუთი-ექსის წყურფობია, რაც ზვენ სოფელში მოკავდნა და დანი-გება ბედათ უფელობამ არგუ-სა ჩვენსავე სოფელში დასახლებულ-სა და გახდის ს. გ-ძეს. რამდენი რამ ამ მომინდობამ ამ ახალ-გაზ-დასათავებულმა, რომ გავყოფი-ნა და თავი ესახლებინა, მაგრამ არ გავიწყებს დემტორ! უფანაკ-წელი მკვლესობის შნაფის გამოკ-ული მოინდობა და ისიც ვერ მო-ახერხა სხვა და სხვა პირების გა-დაკლებით. მოინდობა ადგილობ-რივი ერთ-უფსანიჩა სამრევლო სკოლის ორ-კლასიანად გადაკ-ოფება და ვერა ვარაგია ვა. ხ-ქნას? თანგრანობით არა ჰუკის. მე ზემოთგ ამის დაწერიტი გინდ მივე-შხრო გინდ არა, მაგრამ რა შე-მიძლია და სოფელადეც წევრში სასამარალოს გამო იშვიათად ვარ ხოლმე.**

— ეკის საქმე, ახლა ამ უკა-

ნასქენლად, მდგომარეობებს ნის გზის მთავრობისგან? მანეთი ამოყოფ, ვინაიდან ნის გზის ლანდაღვის ესასე-სოფლის კუთვნილი ადგილი სჭირდა. ამ ამოგებულთ შუ-ბით მოინდობა ერთო ურთო-შორის ნდობის ესისის გ-მთელი სოფლის უდიობისე-ხებისთვის, მაგრამ ამაზელად მოცინებენ ვაღმინდებმა პი-და მოწინავე დასმა საზოგა-ბისამ ვაქარი ურთი განცე-რა მწერი რამ არის, როგ-საზოგადო საქმეში კულ მოწე-თავმოყვარებმა ამოკუტეს და „მე-ს ძიხილი შეიქნა.“ წითელი ჭვის საქმე იურ-ში ი იზამიაც ბევრმა არ-ბის თვალი შეხედეს, რის მოც თავითო წითელი ჭა-მანდლები სულ სხვებს გლე-მანდსახტებით და პირობებით — სასაფლას საქმე. თა-ვის ოცი წყურფობია, რაც ხ-ვის ეკვლესობის შრეგლის სასა-ფილენათი ვაგსილით მიკულ-ობდნენ, რომ შხრილად ახალი-რის გაჭრის დროს ძველი მი-ღებულის ძღველი, თავი და ზ-ბი უნდა ამოხაზონ და უ-ახალ მიკვლემულს საბატ-ობენ. ამაზელ შემოსენებულს ტელეგონებს უგებდნენ რამ-ნიმე გლეხები: გვიშველენ და ვაგანებენ შთავგობას ზვენი-ფლას საქმე და იქნება ვადა-წონ სადგომ და სხვა. მართ-სახელებული ინტელიგენტი ც-სურდა და იქამდის მიიყვან-მე, რომ სასაფლო მთავრ-უნდა გადაეჩინა. მაგრამ, მაგ-ის არის, რომ ვინც ამ საქმეს გულიანობდნენ იყვნენ, დამო-ცხიანი თვითონ მკაცრი მოწე-მდეგებში შეიქნა. მოლი და ც-ვე გემა ვინმეწი იხილია, მაგ-მა მინაც თავისას არ მოწე-და სასაფლას აუცილებლად დათანხმებს გლეხებს, სადაც არას და კანონთან ეუბნობას ჯიბიანიობას ხომ ალიავი-ქნებენ.

წავალი

ახალი მიხარტულეზა პან-სადინი ზინსა *
(წმქმწების კ. ნ. სპირიდი)

ინტელიგენტი ვ. ნ. სიმბერტს მოკვლესობისგან, რომელიც წარტყობისა სადაც ჯერ-სახეთის კარნის ეს იწყება ს-ავტალში: ტრფლისის კარნის სადგომი ჯერ ზრდაც მტრუ-რო არის და, რადგან ამჟამ-გურჯენ იქნება დასაწყისი უ-და გუშმარკულის კარნის მ-

* იმაზევა № 3.

